

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาสุขภาพจิตและการนำทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีนั้น ผู้วิจัยสามารถนำเสนอหัวข้อได้ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาสุขภาพจิตของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 1.2 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- 1.3 เพื่อศึกษาการนำทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาจิตวิทยาการเรียนรู้และการแนะแนว (1052401) ต่อไป

2. ขอบเขตของการวิจัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 ปีการศึกษา 2557

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 ปีการศึกษา 2557 ทุกคน จำนวน 266 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเพื่อศึกษาสุขภาพจิตและการนำทฤษฎีทางจิตวิทยาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 1 ชุด ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การนำทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ส่วนที่ 3 การศึกษาด้านสุขภาพจิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยอ้างอิงองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบจากดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย Thai Mental Health Indicator-15 (TMHI – 15)

2.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเฉพาะนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 ปีการศึกษา 2557 เท่านั้น

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสุขภาพจิตและการนำทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า

4.1 ด้านการศึกษาสุขภาพจิตของนักศึกษาพบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้นักศึกษาเชื่อมั่นว่าสามารถเป็นครูที่ดีต่อไป คิดเป็นร้อยละ 96.61 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาเป็นบุคคลที่ทุกคนในสถานศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดี คิด

เป็นร้อยละ 77.81 อยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับหัวข้อเมื่ออยู่ในสถานศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษานั้น

4.2 ด้านการศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้นักศึกษาไม่มีเวลาส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 93.60 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือภาระงานที่ได้รับมอบหมายในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 87.96 อยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ด้านการศึกษากำหนดทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนได้ลองผิดลองถูกบ้าง คิดเป็นร้อยละ 79.32 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือนักศึกษามักชมเชยหรือให้คะแนนเป็นการเสริมแรงกับผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 77.06 อยู่ในระดับมากที่สุด

5. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้นักศึกษาเชื่อมั่นว่าสามารถเป็นครูที่ดีต่อไป ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาในด้านบวก โดยสภาพและปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้นักศึกษาไม่มีเวลาส่วนตัว นอกจากนี้ศึกษามักนำทฤษฎีทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาของ Edward Lee Thorndike ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการลองผิดลองถูกด้วยตนเอง ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในขณะที่นักศึกษากำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากประเด็นดังกล่าว สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

5.1 สุขภาพจิตของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

จากการศึกษาพบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้นักศึกษาเชื่อมั่นว่าสามารถเป็นครูที่ดีต่อไป ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาในด้านบวก ซึ่งงานวิจัยของ วิลาวัณย์ จารุอรียานนท์ (2556) เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ พบว่าควรให้นักศึกษาได้มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตั้งแต่ปี 1 โดยมีการบ่มเพาะความเป็นครู คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ควรเลือกสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีความพร้อมเป็นแหล่งฝึก และคัดเลือกอาจารย์นิเทศก์ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชา มีทักษะในการจัดการเรียนรู้และการวิจัย และครูพี่เลี้ยงที่มีความพร้อมและเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตาภา ศุภนาลัย (2549) ที่ได้ทำการศึกษากำหนดพัฒนาความเป็นครูของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีความเข้าใจในบทบาทครูและการเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองดีขึ้น ความรักและศรัทธาในวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นตลอดจนมีความรู้ที่จะสามารถประกอบอาชีพในอนาคตต่อไปได้ และงานวิจัยของกฤษณา ชินสิญจน์ และคณะ

(2550) เรื่องผลของกระบวนการจัดการสังเกตและฝึกปฏิบัติงานครูต่อการนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่าในด้านวิชาชีพครู นิสิตมีความรัก ความศรัทธา และเห็นความสำคัญในอาชีพครูมาก นอกจากนี้ผลการศึกษาของสมบัติ คชสิทธิ์ (2543) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูของสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พบว่า การที่นักศึกษาครูขาดการเรียนรู้ในลักษณะทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ และไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างจริงจังก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จะส่งผลให้นักศึกษาขาดทักษะการตั้งคำถามกับนักเรียน ขาดทักษะการนำเข้าสู่บทเรียน ขาดทักษะการจูงใจ การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ดังนั้น สถาบันการผลิตครูควรมีการเตรียมความพร้อมทั้งในด้านจิตใจและทักษะการสอนให้แก่ นิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครู จะเห็นได้ว่า ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ทั้งสิ้น ดังนั้น นักศึกษาจึงควรได้รับการส่งเสริมให้มีสุขภาพกายและจิตที่ดีเนื่องจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีปัญหาด้านสุขภาพจิตจะมีผลกระทบต่อการศึกษา (จตุพร อาญาเมืองและคณะ, 2556) ซึ่งโดยปกตินั้นวัยรุ่นเป็นวัยที่เพื่อนเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่ไม่มีพ่อแม่อยู่เคียงข้าง เพื่อนจะมีความหมายต่อนักศึกษามาก หากนักศึกษายังไม่สามารถสร้างความสนิทสนมหรือสร้างกลุ่มเพื่อนของตนเอง จะเกิดความรู้สึกว่าเหว โดดเดี่ยว เหงา หากไม่มีวิสาหทางออกให้ตนเองอย่างถูกต้อง นานวันอาจก่อให้เกิดอาการผิดปกติต่าง ๆ ขึ้นต่อร่างกาย และต่อมาอาจมีแนวโน้มของการเกิดภาวะซึมเศร้าได้ในที่สุด

5.2 สภาพและปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้นักศึกษาไม่มีเวลาส่วนตัว ซึ่งอิศรา รุ่งทวีชัย (2548) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารเวลาของนิสิตนักศึกษา เห็นว่าการจัดสรรเวลาหรือการบริหารเวลาที่ดีและเหมาะสมก็จะทำให้สามารถประสบความสำเร็จในชีวิต และบรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ได้ สอดคล้องกับ พยงค์ จาดช่าง (2539) ที่กล่าวว่า การใช้เวลาที่ดีและถูกต้องนั้น จะช่วยให้กิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะต้องพบกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ด้านการศึกษาจากโรงเรียนมาสู่วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ต้องรับผิดชอบการเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ต้องเรียนรู้การแบ่งเวลา และวางแผนการใช้เวลาอย่างเหมาะสม การบริหารจัดการเวลาเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งดังที่เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2543อ้างถึงใน กิตติมาพร โลกาวิทย์, 2551) กล่าวว่าถ้านักศึกษามีการวางแผนการใช้เวลาในการดำเนินชีวิต ผลที่

จะเกิดขึ้น คือความสุข ความพึงพอใจกับการทำงาน การเรียน การพักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งความสำเร็จที่มุ่งหวังในอนาคตที่จะเกิดขึ้นตามมา หากมีการบริหารเวลาในชีวิตอย่างไม่เหมาะสม ชีวิตจะพบกับความทุกข์ ความเจ็บปวด และความเครียดอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังพบว่าจากการศึกษาวิจัยของกิตติมาพร โลกาวิทย์ (2551) เรื่องความสามารถในการบริหารเวลาของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยปทุมธานีที่พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีต่างกันย่อมจะมีทักษะ และนิสัยทางการเรียนต่างกัน เมื่อนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีสูงขึ้น และมีอายุมากขึ้น ระดับวุฒิภาวะจะเจริญสูงขึ้นตามวัย ตามประสบการณ์มากขึ้น ความคิดอ่านและการมองปัญหาจะชัดเจนถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น จากงานวิจัยของ พรรณราย เทียมทัน และ อนุวัติ คุณแก้ว (2552) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลจากการวิจัยพบว่า หากแหล่งฝึกงานอยู่ไกลจากนักศึกษาจะก่อให้เกิดปัญหาด้านการเดินทาง ค่าใช้จ่ายรวมทั้งปัญหาที่พัก ส่งผลให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการฝึกงานอีกด้วย สอดคล้องกับ อมร เพชรสุพรรณ และคณะ (2545) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ปีการศึกษา 2549 และศรีมงคล เทพเรณู (2545) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของอาจารย์นิเทศในวิทยาลัยครูสททวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ และอาจารย์ที่เลี้ยงในโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอันดับแรก คือ ปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคในการเดินทาง ทำให้นักศึกษาเสียเวลามาก โรงเรียนฝึกประสบการณ์บางโรงเรียนอยู่ไกล จึงเกิดปัญหาการเดินทางของนักศึกษา นอกจากอุปสรรคเรื่องของการเดินทางแล้ว จากงานวิจัยของประมวล์ ตันยะ (2537) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิทยาลัยครูนครราชสีมา พบว่า ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของนักศึกษาฝึกสอน และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักศึกษาไม่มีเวลาส่วนตัว คือ โรงเรียนมีงานพิเศษให้นักศึกษาทำมากและเร่งด่วน รวมทั้งให้ทำหลายอย่างในเวลาเดียวกัน

ดังนั้นผู้ที่เป็นักศึกษาที่ศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนอกจากต้องใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการศึกษาแล้ว ยังต้องใช้เวลาเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ อีกด้วย ดังนั้นการแบ่งเวลาและใช้เวลาอย่างเหมาะสมจึงมีความจำเป็นอย่างมาก

5.3 การนำทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมักนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน คือ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาของ Thorndike ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการลงมือทดลองด้วยตนเอง ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด จากการศึกษาวิจัยของ มงคล นราศรี (2555) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์วิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและชั้นสูง พบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike สามารถนำมา

ประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาการรักษาพยาบาลเบื้องต้นและขั้นสูงได้ โดยการนำผลการเรียนรู้ทั้งสามข้อ มาใช้ได้โดยนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้งานวิจัยของ เทพสถิตย์ มะโนรัตน์ (2555) ที่ทำการศึกษารื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะแคลคูลัส เรื่อง การหาอนุพันธ์ของฟังก์ชันพีชคณิต ชั้น ปวส. 1/6 วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์ โดยได้มีการนำ หลักการของ Thorndike มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกอีกด้วย ผลการวิจัยที่ได้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส. 1/6 หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะแคลคูลัสเรื่อง การหาอนุพันธ์ของฟังก์ชันพีชคณิต สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการศึกษาของ Thorndike นั้นเป็นที่แพร่หลายในการแบบฝึกทักษะต่าง ๆ รวมไปถึงจนถึงการ ออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียน เนื่องจากทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาของ Thorndike นั้น มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการลองผิดลองถูกด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา สามารถจดจำผลการเรียนรู้นั้นได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังก่อให้เกิด เป็นความภาคภูมิใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งการที่ผู้เรียนได้รับผลที่น่าพึง พอใจ จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูประสบความสำเร็จ ได้เป็นอย่างดี นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงนิยมใช้ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาของ Thorndike นั้นเอง

6 ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

6.1.1 ควรมีการกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มี บทบาทในการถ่ายทอดความรู้พร้อมกับพฤติกรรม การปรับตัวในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ เหมาะสมของนักศึกษาให้มากขึ้น

6.1.2 อาจารย์นิเทศควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่องและมีความเป็นมาตรฐาน เดียวกันอาจารย์ผู้สอนรายวิชาจิตวิทยาการเรียนรู้และการแนะแนว (1052401) ควรมีการยกตัวอย่าง การนำทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

6.2.1 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาจิตวิทยาการเรียนรู้และการแนะแนว (1052401) ควรมีการยกตัวอย่างการนำทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้มากขึ้น

6.2.2 ในแต่ละสาขาควรมีการสอน อบรม เทคนิคการสอนให้เข้มข้นมากขึ้น รวมทั้งมีการปลูกฝัง ปมเพาะนักศึกษาด้านความเป็นครู จรรยาบรรณวิชาชีพครู และความประพฤติ ให้มีคุณธรรม จริยธรรมตั้งแต่ชั้นปีที่ 1

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.3.1 ควรมีการศึกษาปัญหาเฉพาะด้านอย่างลึกซึ้ง เช่น ปัญหาด้านการสอนของ นักศึกษา ปัญหาในการนิเทศ เป็นต้น

6.3.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี